

ANDAKTER

För en vecka, tredje (stilla) veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 572 - ”Ängsliga hjärta, upp ur din dvala”

Bön

Tack, käre himmelske Fader, för att jag fått vakna till en ny dag! Tack för att min kropp och själ är friska nog att kunna tala med dig – och med mina medmänniskor! Det är härligt att vara människa, skapad och sedd och buren av dig, även om det också kan vara svårt att leva. Låt mig inte tappa modet och förtröstan på dig när jag mest av allt känner mig sjuk, eller svag och rädd, klämd av misslyckanden och dåligt samvete. Jag vet ju – och låt mig vila i – att du vill mig väl i *allt*, och kommer att föra också mitt liv till ett välsignat slut – genom Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Bibelläsning – Hebréerbrevet 1:1-3

”Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden.”

Betraktelse

De sista tre åren av sitt liv var Jesus verksam som profet (en som bär budskap från Gud) och botare av sjuka och ledare av en radikal andlig förnyelserörelse i sitt eget judiska folk. Av dessa tusen dagar ser Nya testamentets författare Jesu sista vecka och särskilt hans sista dag som den allra viktigaste i hans liv. Den är själva centrum i hans gärning, den fundamentala och avgörande punkten, det mål hans liv var inriktat på. Hur kan det vara det? Dagen slutade ju enormt illa, då de mäktiga i landet fick Jesus avrättad på Jerusalems galgbacke! – Nej, faktum är att

hans liv slutade fantastiskt bra, eftersom det som såg ut som ett förfärligt nederlag vändes i seger genom hans uppståndelse från de döda. Detta är så viktigt och välkommet och svårt att förstå, att vi ägnar hela Fastetiden och Påsken åt att gå den vägen tillsammans med Jesus, leva oss in i det han gör, och inse vad det betyder för oss.

I den här betraktelsen och några till ska detta centrum belysas från ett litet ovanligt håll, nämligen Hebreerbrevet. Det är ett av de längre breven i Nya Testamentet, skrivet som en predikan eller teologisk utredning av en okänd kristen skriftlärare. Hans ovanliga perspektiv på det Jesus gjorde är att framställa honom som en överstepräst, ja, som den fullkomlige och evige Översteprästen som ersätter alla offerpräster.

Hebreerbrevet börjar med att måla en majestätisk bild av Jesus, ett slags motsvarighet i ord till klassiska ikoner eller kormålningar av den triumferande Människosonen. Så stor, helig och mäktig är frälsaren egentligen, vill författaren säga. Jesus på jorden ser ut att sluta som motsatsen, när han utan att försvara sig förlorar allt och görs till intet i korsfästelsens plågsamma död. I förnedringen är Jesus ändå – om vi bara kunde se det – en ”utstrålning av Guds egen härlighet”. Kristus, Sonen, har skapat allt och sammanfattar, bär och renar allt i skapelsen och för den tillbaka till Gud – inklusive var och en av oss som tror på honom.

Förbön

Herre, vår Skapare och Frälsare, vi tackar dig för att du i mäktiga kärlek har skapat hela universum, och placerat oss i det som dina avbilder. Ibland kan vi känna tvivel på din makt eller din godhet, särskilt när vi drabbas av storskaliga attacker från livets fiender – sjukdom, farsoter, naturkatastrofer och egenskapade katastrofer som krig och förtryck.

Hjälp oss att inte förtvivla och tappa modet, utan istället öva oss i hjälpsamhet och samarbete med andra, men framför allt i bön och förtröstan på Dig. Vi ber om ditt beskydd, särskilt för hårt drabbade och döende, och för dem som sätter in all kraft på att hjälpa dem. Ge oss uthållighet och livsmod, genom din Helige Ande och vår Herre, Jesus Kristus. Amen

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det

bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Bengt Holmberg

Måndagens kväll.

Psalm 189 - "Bliv kvar hos mig"

Bön

Allsmäktige Gud, min himmelske far! Jag vill tacka dig för den dag i mitt liv som nu närmar sig sitt slut. Så många andetag och hjärtslag du gett mig! Jag tror slutsatsen är att du vill att jag ska leva. Och när mina hjärtslag och andetag tar slut en gång, då vill du att jag ska leva ännu mer, ännu djupare och mer välsignat, hos dig utan ände. Tack för att jag får leva som ditt eget, älskade barn, nu och alltid – i din helige Ande och genom min Frälsare Jesus. Amen

Bibelläsningar – Psaltaren 2:7-8 & 110:1-2.

Jag vill berätta vad Herren har bestämt. Han sade till mig: "Du är min son, jag har fött dig i dag. Be mig, så ger jag dig folken som arv och hela jorden som egendom." *Ps 2:7-8*

Så lyder Herrens ord till min härskare: Sätt dig på min högra sida, så skall jag lägga dina fiender som en pall under dina fötter. Din kungaspira sträcker Herren ut från Sion: härska nu bland dina fiender! *Ps 110:1-2*

Betraktelse

Den första av dessa två psaltartexter, Psalm 2, anses ha använts vid den fest i templet, då landet Juda satte en ny konung på tronen (oftast en son till den nyss avlidne förre kungen i Jerusalem). Den som "vill berätta" om vad som hände är alltså den nyinvidde, till kung smorde. Han har fått höra Gud adoptera honom: "Du är min son, jag har fött dig idag".

Juridiskt "föddes" han till Guds son i kröningsceremonin, men är ju noga taget fortfarande en människa. En sådan "Guds son" står alltså

närmare Gud än andra, är och ska vara en medlare och bro mellan Gud och folket. Det liturgiska bönespråket är till sin karaktär totalt och, kunde man säga, medvetet maximalt och storslaget: i Psaltaren är Sions berg (tempelberget, ca 800 m.ö.h.) det högsta i världen, och i Ps. 2 är Jerusalems kung den mäktigaste av alla konungar på jorden.

Men det som i Psaltaren i sekler varit en liturgisk överdrift uppfylls och blir i Jesu person bokstavligen sant. Han *är* verkligen Herrens Smorde och Guds Son (och Marias son), han har fått Namnet över alla namn (Gud), och all makt i himlen och på jorden – när han kommer för andra gången med Guds oinskränkta makt och auktoritet att döma levande och döda.

Psalm 110 är den gammaltestamentliga text som citeras oftast i Nya testamentet, 25 gånger. ”Sätt dig på min högra sida” är Jesu himmelska tronbestigning som hör till hans fulla Sonskap, det han går in i med sin uppståndelse och himmelsfärd. Han är därför för alla tider den definitiva medlaren och bron mellan Gud och oss, en som verkligen utgör vägen mellan oss på jorden och Gud i himlen. Våra böner når fram.

Förbön

Fader i himmelen, du som sänt din Son till vår räddning, gör oss uppmärksamma på vem som verkligen har makten i himlen och på jorden. Tack för att du ger oss så mycket, och för att det är så rikt och utmanande att vara skapad av dig för ett liv med dig. Hjälp oss att inse hur liten och beroende en människa är, men också hur stora och kapabla till gott du också har gjort oss. Välsigna allt gott verk, förbarma dig över alla människor, och för oss till slut ända fram till dig, genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Bengt Holmberg

Tisdagens morgon.

Psalm 748 - ”Vi ger dig denna nya dag, o Herre”

Bön

Herre, gör mig stilla, stilla inför dig. Samla mina tankar, du som känner mig. Herre, all min oro, lämnar jag åt dig, låt din Ande fylla, tomheten i mig. Amen.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 21:28-32

Jesus sade: ”Vad säger ni om det här: En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: ’Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.’ Han svarade: ’Nej, det vill jag inte’, men sedan ångrade han sig och gick. Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: ’Jag skall gå, herre’, men han gick inte. Vilken av de båda gjorde som fadern ville?” De svarade: ”Den förste.” Då sade Jesus till dem: ”Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike.

Betraktelse

Vi befinner oss nu i *Stilla veckan*, eller *Stora veckan*, veckan då det händer som är centrum för den kristna tron: att Jesus dör och uppstår. Men det är några dagar kvar till långfredag och påskdagen. I söndags var det Palmsöndagen, då Jesus red in i Jerusalem och den stora veckan inleddes. Igår fick vi med en väns hjälp se på påskens händelser från ett lite annat håll, och idag och några dagar framöver ska vi göra några nedslag i allt det som händer under denna den stora veckan.

Något som händer flera gånger under den här veckan är att Jesus, som så många gånger, hamnar i debatt med någon av sina meningsmotståndare. I den här morgonens text är det överstepräster och folkets äldste som precis innan vår text har försökt snärja Jesus med frågor. Här i vår text är det istället Jesus som vill ha svar. Han berättar en kort berättelse om en far som har två söner. Fadern ber båda sina söner att gå ut och arbeta i vingården. Den förste säger nej, men ångrar sig sedan och går och gör det Fadern bett om. Den andre svarar att han ska gå, men gör det inte.

När Jesus sedan frågar vilken av sönerna som gjorde som fadern ville, får han svaret att det var den förste, det vill säga den som gick och arbetade,

men som före det hade sagt nej och sedan ändrat sig. Det minst sagt bryska svaret Jesus ger, visar att svaret var fel. Men det kan inte heller vara den andre brodern som gjorde rätt – att säga Ja till något men sedan strunta i det kan knappast vara det som Jesus vill att någon ska göra. Så hur ska detta förstås? Gjorde ingen av sönerna som fadern ville?

Själva poängen här bör vara: Ingen av sönerna gjorde som fadern ville. Att göra rätt enligt liknelsen som Jesus berättar måste vara att både svara *Ja* och att sedan hålla det som man har lovat. Jesus ger alltså sina debattmotståndare svar på tal, han snärjer dem såsom de ofta försökt snärja honom. Jesus verkar vilja få sina motståndare att förstå att det behöver finnas en helhet i våra liv där det vi säger och det vi gör stämmer överens. Det vill Jesus med all säkerhet också få sina lärjungar, till exempel dig och mig, att förstå. Jesus vill att hans lärjungar ska leva ett liv där allt sådant som tankar, ord och gärningar hänger ihop, och får präglas av hans närvaro och kärlek, också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, käre himmelske Fader, du som ser mig helt igenom och känner till allt det som är jag: Hjälp mig idag att leva ett liv där mina tankar, ord och mina handlingar hänger ihop, och får präglas av din närvaro och din kärlek. Hjälp mig och alla som följer dig att leva ett liv där saker hänger samman och där allt har sitt centrum i dig.

Herre, kom idag till de sjuka med helande, till de oroliga och förtvivlade med frid, till de försvagade med kraft. Kom också till de vårdande, ge dem vishet, skicklighet och kraft till fördjupad omsorg. Förbarma dig över hela din värld, över vårt land, och över mig. Bevara mig idag, så att jag genom mina tankar, ord och gärningar förblir i din närhet. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Tisdagens kväll.

Psalm 185 - ”O Kriste, du som ljuset är”

Bön

Herre, kom nu med den stillhet som är av dig. Öppna mitt hjärta och mina sinnen med och för din närvaro, ditt tilltal och din omsorg. Möt mig nu, när jag nalkas dig. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 22:15-22

”Då gick fariseerna bort och kom överens om att försöka få fast honom för något han sade. De lät sina lärjungar och några av Herodes anhängare söka upp honom och säga: ”Mästare, vi vet att du är uppriktig och verkligen lär oss Guds väg. Du faller inte undan för någon och ser inte till personen. Säg oss vad du anser: är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren?” Jesus märkte deras onda avsikt och sade: ”Hycklare, varför vill ni sätta mig på prov? Visa mig ett mynt som man betalar skatt med.” De räckte honom en denar, och han frågade: ”Vems bild och namn är det här?” – ”Kejsarens”, svarade de. Då sade han till dem: ”Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.” När de hörde detta blev de häpna. De lät honom vara och gick sin väg.”

Betraktelse

Vi fortsätter att stanna upp inför några av de händelser som sker under Jesus sista vecka innan hans död, den vecka som nu kallas för den *Stilla veckan* eller den *Stora veckan*. Och precis som i morse, möter vi nu ikväll en text där Jesus sätts på prov av människor som inte tyckte om det som han sa och gjorde, därför ville de röja honom ur vägen.

Det ämne som debatteras i den här texten är hur det judiska folket skulle förhålla sig till romarna, som hade ockuperat och införlivat Israel som en provins i sitt stora rike. Skulle judarna betala den skatt till kejsaren i Rom som han hade bestämt – eller göra motstånd? Precis som det är idag,

förhöll sig människor olika till saker. Vissa på Jesu tid ville göra uppror mot de romerka ockupanterna, medan andra accepterade och till och med drog nytta av att stå på ockupanternas sida.

Matteus förklarar i texten vilka avsikter fariséerna hade, och vi läser om hur de lärjungar till dessa som skickades fram till Jesus började med att fjäska rejält. Sedan ställer de den brännande frågan – *Är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren?* Fariséerna visste att de kunde använda både ett *Ja* och ett *Nej* från Jesus emot honom. Om han svarat *Ja*, kunde de anklaga Jesus för att vara en förrädare, om han svarat *Nej*, kunde de anmäla till romarna att han var en upprorsman. Både de tänkta svaren på frågan, både *Ja* och *Nej*, är alltså fel svar.

Men Jesus svarar inte *Ja*, han svarar inte *Nej*, och han svarar inte heller med något kompromissande *Nja*. Istället byter han perspektiv, och påpekar något mycket viktigt, som kan tillämpas också i den här tiden: nämligen att om jag tar som utgångspunkt att ge allt det till Gud som tillhör honom, så är det av underordnad betydelse vart skattepengarna går. Om jag ger Gud det som han vill ha av mig: mitt hjärta, mitt hopp, mina drömmar, mina bekymmer, min rädsla, min glädje, mina rop på hjälp, min bön om förlåtelse, och i bön både mina närmsta och dem som leder världen och Sverige, så ger jag Gud möjlighet att skapa den frid som inte beror på vem som styr eller vad som sker omkring mig. Gud längtar efter att få ta emot allt det där, också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, käre himmelske far, Hjälp mig att leva närmre dig och att ge allt till dig som tillhör dig. Tack att du är den som bär upp allt, som låter dig sökas av oss, oberoende av tider, platser och omständigheter. Denna kväll ber vi dig: håll din beskyddande hand över allt levande i den natt som nu kommer. Låt dem som ska sova få somna in i frid och imorgon vakna upp till en ny dag av nåd. Låt dem som i natt ska vaka och arbeta få känna att du bär också i nattens timmar. Herre, tack att din makt är större och din omsorg djupare än allt det där som brusar omkring oss och gnager inom oss. Vi ber om ditt förbarmande över världen, över vårt land och över alla människor. Låt alla människor få upptäcka det beskydd som finns under dina vingars skugga, och kom in med din närvaro och

frid på ett nytt sätt, i våra liv och i våra sammanhang, i det vi tänker, säger och gör. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Onsdagens morgon.

Psalm 17 - ”Ge Jesus äran”

Bön

Tack, käre himmelske Fader, för att du bjuder på varje dag, också på den här dagen. Hjälp mig att idag förstå ytterligare något av vem du är och av din kärlek till mig, och hjälp mig att i denna stund förstå något av det du nu vill säga. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Matteusevangeliet 23:37-39

Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som blir sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte. Nu får ni själva ta hand om ert övergivna hus. Ty jag säger er: ni ser mig inte mera förrän den dag då ni säger: *Välsignad är han som kommer i Herrens namn.*”

Betraktelse

I bibeln finns massor av beskrivningar av Gud i form av olika bilder, som är till för att hjälpa oss att förstå något av Gud och av hans kärlek till oss. Alla dessa bilder kan vi i sin tur tänka på som penseldrag i den större bilden, penseldragen som tillsammans målar ett större och tydligare porträtt, en fullständigare bild av vem Gud är.

Bland dessa bilder är det inte konstigt om någon eller några blir extra betydelsefulla och värdefulla för oss, inte minst under någon särskild tid i

ett liv eller i något visst sammanhang. Men någon särskild av de där bilderna ska inte hindra oss från att upptäcka att det finns fler penseldrag i den stora bilden, tvärtom: det finns alltid mer att upptäcka när det kommer till Gud och hans Ord, det finns alltid ytterligare något penseldrag att måla den stora bilden med.

Den här morgonens penseldrag i den stora bilden som är Gud, är när Jesus liknar sig själv vid hönan som samlar kycklingarna under vingarna. Vi följer denna vecka hur Matteus beskriver Jesu sista vecka i livet, från Palmsöndagen när Jesus rider in i Jerusalem fram till Långfredagens död och synbara nederlag och Påskdagens uppståndelse och seger.

Matteus har tidigare beskrivit hur Jesus har varit i många dispyter med sina motståndare, och i den här morgonens text tycks han uppgiven över att människor inte förstår vem han är och vilket som är hans budskap. Jesus är ju förutom att vara 100% Gud också 100% människa, därför är inte heller en sådan vardaglig känsla som uppgivenhet något främmande för honom. Man kan tänka sig att han i den här morgonens text känner sig som en höna utan sina kycklingar.

Jesus vill samla dig och mig under sina vingars beskydd, men han har också ett uppdrag till oss: att påminna resten av kycklingarna om att hönan är vårt ursprung, och att det är hos hönan som bekyddet finns. Hos Gud är vi både bekyddade och myndig-gjorda. Underskatta aldrig vad Gud kan göra för dig, men underskatta heller aldrig vad han kan göra med och genom dig. Inte heller den här dagen.

Förbön

Nådefulle Gud, du som vill samla dina älskade barn under dina vingars beskydd, tack för att det löftet gäller också den här dagen. Hjälp oss att alltmer kunna vila och finna trygghet i dig, och att visa detta för andra. Bevara oss från snålheten att behålla dig för oss själva. Vägled oss med din Ande så att vi känner ditt beskydd och vandrar på dina vägar idag.

Vi ber också idag om ditt förbarmande över din värld och din mänsklighet, om kraft till de försvagade, vägledning till de vilsna, glädje till de nedstämda, frid till de oroliga. Låt din närvaro prägla oss och vår tjänst för dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Onsdagens kväll.

Psalm 510 - ”Innan natten kommer”

Bön

Herre, öppna mitt hjärtas öra, till att höra de ord som du vill tala till mig, de ord som du så väl vet att jag behöver. Öppna mig för din närvaro, för ditt namns skull. Amen.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 26:1-16

’När Jesus hade avslutat hela detta tal sade han till sina lärjungar: ”Ni vet att det är påsk om två dagar. Då skall Människosonen utlämnas för att bli korsfäst.” Under tiden samlades överstepräster och folkets äldste i översteprästen Kajafas palats och kom överens om att gripa Jesus med list och döda honom. ”Men inte under själva helgen”, sade de, ”så att det uppstår oro bland folket.” Medan Jesus befann sig i Betania hos Simon den spetälske kom en kvinna fram till honom med en flaska dyrbar balsam och hällde ut den över hans huvud, där han låg till bords. Då blev lärjungarna förargade och sade: ”Vilket slöseri! För det där hade man ju kunnat få mycket pengar att ge åt de fattiga.” Jesus märkte det och sade till dem: ”Varför gör ni kvinnan ledsen? Hon har gjort en god gärning mot mig. De fattiga har ni alltid hos er, men mig har ni inte alltid. När hon hällde denna balsam över min kropp förberedde hon min begravning. Sannerligen, överallt i världen där evangeliet förkunnas skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne.” Då gick en av de tolv, han som hette Judas Iskariot, till överstepräster och sade:

”Vad vill ni ge mig om jag utlämnar honom åt er?” De räknade upp trettio silvermynt åt honom. Från det ögonblicket sökte han efter ett lämpligt tillfälle att utlämna honom.’

Betraktelse

Vi fortsätter den här kvällen följa vad som händer under Jesu sista vecka, den vecka som idag kallas för *Stilla veckan* eller *Stora veckan*. Vi har tidigare läst om hur Jesus varit i diskussioner med sina motståndare, och i morse läste vi om hur Jesus tycks uppgiven över att så många inte vill komma och ta del av hans budskap. Han beskriver sig själv som hönan som vill samla kycklingarna under sina vingars beskydd, men många av kycklingarna ser och förstår inte verkligheten för vad den är.

Sedan blir det kväll. Jesus håller ett tal där han undervisar lärjungarna, och avslutar med att berätta vad som ska hända om några dagar. Där börjar den här kvällens bibeltext. På en annan plats i Jerusalem samlas Jesu motståndare för att planera hur de ska göra sig av med honom. Sist i kvällens text beskriver Matteus hur lärjungen Judas går till Jesu motståndare och erbjuder sig att mot betalning hjälpa dem i deras planer. Men däremellan får vi höra om hur Jesus är hemma hos den i övrigt okände Simon den spetälske i Betania. Där kommer en kvinna fram till Jesus och håller en flaska balsam över honom, vilket är ett sätt att visa vördnad. Balsamet, ett så kallat Nardus-balsam (Se Mark 14:3; Joh 12:3), var något oerhört dyrbart. Hos evangelisten Markus talas det om att värdet var 300 denarer (Se Mark 14:5), vilket motsvarar åtminstone 300.000 kr i våra dagar. En oerhörd gåva!

I huset där de befinner sig, sprider sig en stark väldoft som en följd av kvinnans kärleksfulla gärning mot Jesus. Lärjungarna däremot, blir uppretade och anklagar kvinnan för slöseri – man hade ju kunnat sälja balsamflaskan och ge pengarna till de fattiga. Precis som då finns det människor idag som retar sig på andra människors kärlek till Gud och Jesus. Men Jesus tar udden av lärjungarnas argument: *De fattiga har ni alltid hos er*, det vill säga: de fattiga kan ni göra gott emot så ofta och så mycket ni vill, om ni nu verkligen vill det.

Jesus visar istället på en djupare innebörd: Kvinnan har smort honom, förberett honom inför hans begravning om några dagar. Hennes gärning kommer att omtalas överallt där evangeliet förkunnas förklarar Jesus, till

exempel just nu, den här kvällen. Men Jesus tar också kvinnan i försvar: *Varför gör ni henne ledsen*, frågar han de uppretade lärjungarna.

Det är något gott om också din och min kärlek till Jesus sprider en väldoft omkring oss. Det är inte säkert att alla människor kommer att uppfatta det som något positivt, vissa kommer kanske rent av att göra oss ledsna och tycka att vi väl kunde lägga vår kraft på något annat, som de tycker är viktigare. Om det skulle inträffa, kan det vara bra att komma ihåg att vår kärlek till Jesus, precis som kvinnans handling, har en djupare innebörd än vad andra alltid kan uppfatta. Låt doften av din kärlek till Gud sprida sig i alla fall, också den här dagen.

Förbön

Gode Gud, tack för den här dagen. Tack för att kärleken till dig skapar väldoft, hjälp oss att sprida den i våra liv och i våra sammanhang. Var hos oss och trösta oss när människor gör oss ledsna. Låt våra liv med dig få väcka nyfikenhet över vem du är. Hjälp oss också att rikta vår kärlek mot alla behövande, mot de fattiga som vi alltid har hos oss.

Vi ber ikväll om ditt förbarmande över alla människor, hela din värld och allt som är i den. Låt din frid omsluta alla som går till vila, särskilt dem som plågas av sömnsvårigheter, oro och ångest. Ge styrka och uthållighet åt alla som arbetar denna natt, kom och var hos dem på ett särskilt sätt. Låt din välsignelse, väldoft och helighet denna natt prägla alltmer av vad som sker i världen. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

”Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, *Amen.*” (2 Pet 3:18)

Torsdagens morgon.

Psalm 530 - ”En dunkel örtagård jag vet”

Bön

Käre Far, på väg ut i denna dag ber jag dig: visa mig idag något nytt av allt det goda du har för mig. Och börja gärna redan nu, när jag nalkas dig. Amen.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 26:17-46

’Första dagen av det osyrade brödets högtid kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: ”Var vill du att vi skall ordna för påskmåltiden åt dig?” Han svarade: ”Gå in till staden och hälsa den och den att er mästare säger: Min stund är nära. Jag vill hålla påskmåltid hos dig med mina lärjungar.” Lärjungarna gjorde som Jesus hade sagt, och de ordnade för påskmåltiden. På kvällen lade han sig till bords med de tolv. Medan de åt sade han: ”Sannerligen, en av er skall förråda mig.” De blev mycket bedrövade och började fråga honom, en efter en: ”Det är väl inte jag, herre?” Han svarade: ”Den som doppade handen i skålen tillsammans med mig, han skall förråda mig. Människosonen går bort, som det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd! Det hade varit bäst för den människan om hon aldrig hade blivit född.” Judas, som skulle förråda honom, sade: ”Det är väl inte jag, rabbi?” Jesus svarade: ”Du har själv sagt det.”

Medan de åt tog Jesus ett bröd, och efter att ha läst tackbönen bröt han det, gav åt sina lärjungar och sade: ”Tag och ät, detta är min kropp.” Och han tog en bägare, och efter att ha tackat Gud gav han den åt dem och sade: ”Drick av den alla. Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse. Jag säger er: nu kommer jag inte att dricka av det som vinstocken ger förrän den dag då jag dricker det nya vinet med er i min faders rike.”

När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget. Då sade Jesus till dem: ”I natt skall ni alla komma på fall för min skull, ty det står skrivet: *Jag skall dräpa herden, och fåren i hjorden skall skingras.* Men när jag har uppstått skall jag gå före er till Galileen.” Petrus svarade honom: ”Även om alla andra kommer på fall för din skull, så skall då jag aldrig komma

på fall.” Men Jesus sade: ”Sannerligen, i natt innan tuppen gal skall du ha förnekat mig tre gånger.” Petrus sade: ”Om jag så måste dö med dig, skall jag aldrig förneka dig.” Och detsamma sade alla lärjungarna.

Sedan gick Jesus med dem till ett ställe som heter Getsemane, och han sade till dem: ”Sitt kvar här, medan jag går dit bort och ber.” Han tog med sig Petrus och Sebedaios båda söner. Sorg och ångslan kom över honom, och han sade till dem: ”Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka med mig.” Han gick lite längre bort, kastade sig till marken och bad: ”Fader, låt denna bägare gå förbi mig, om det är möjligt. Men inte som jag vill, utan som du vill.” Han gick tillbaka till lärjungarna och fann att de sov, och han sade till Petrus: ”Ni orkade alltså inte hålla er vakna en enda timme med mig? Vaka, och be att ni inte utsätts för prövning. Anden vill, men kroppen är svag.” Sedan gick han bort och bad för andra gången: ”Fader, om denna bägare inte kan gå förbi mig utan jag måste tömma den, så låt din vilja ske.” När han kom tillbaka fann han återigen att de sov; de orkade inte hålla ögonen öppna. Han lämnade dem och gick bort och bad för tredje gången med samma ord. Sedan kom han tillbaka till lärjungarna och sade till dem: ”Ja, ni sover och vilar er. Men nu är stunden här då Människosonen skall överlämnas i syndarnas händer. Stig upp, låt oss gå. Här kommer han som skall förråda mig.”

Betraktelse

Idag är det Skärtorsdag, och vid andakterna idag och imorgon kommer bibelläsningarna att vara längre än vanligt, så att allt som hände dessa händelserika dygn kommer med och blir läst. Vi stannar nu i morgonandakten upp vid det som händer på skärtorsdagens kväll, för att ikväll stanna upp inför händelserna under natten till långfredagen.

Skärtorsdagen firas av kristna för att Jesus instiftade, inrättade, nattvarden. Ordet *Skär* i *Skär-torsdagen* är ett äldre svenskt ord som betyder *ren*. Dagen kallas så för att Jesus den här dagen (eller kvällen) också tvättade sina lärjungars fötter (se Joh 13:1-17). Bakgrunden i texten är att Jesus och hans lärjungar var samlade för att äta den judiska påskmåltiden, eftersom de var judar. Denna måltid åt Israels folk varje år under sitt påskfirande, som firas till minne av uttåget ur Egypten där de levt som slavar under lång tid. Och under denna måltid, Jesu sista måltid, hans

sista kväll i livet, lämnar han något särskilt efter sig, något som han vill ska vara en livsnerv i vårt liv med honom: nattvarden.

Mycket kan sägas om detta, men vi nöjer oss med en sak: Detta är det sista Jesus ger lärjungarna. Han vet att det är hans sista kväll tillsammans med dem, och detta är hans sista chans att undervisa dem och ge dem sådant som de behöver för sina liv som lärjungar, efter att han lämnat dem. Han ger dem nattvarden, en måltid de ska fira tillsammans, där han lovar att själv vara helt och fullt närvarande, med sin kropp och sitt blod. Inte symboliskt, utan verkligt, lovar han att möta den som kommer till nattvardsbordet med det enda som Jesus vill ha av oss där: vår närvaro.

Det som man gör allra sist brukar vara viktigt, som att låsa dörren när man åker hemifrån. Det Jesus gör allra sist för sina lärjungar, efter all undervisning, alla tecken och under, är att instifta nattvarden. Att Jesus väntar med detta till slutet visar att det är något viktigt för oss i våra liv tillsammans med honom. En annan gång säger Jesus: ”Om någon vill tjäna mig skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara” (Joh 12:26). Jesus är i nattvarens bröd och vin, och därför är det gott också för den som vill följa och tjäna honom att vara där.

En sista tanke, kanske något att särskilt meditera över den här dagen, är det som händer efter måltiden, när Jesus och lärjungarna beger sig till trädgården Getsemane. Där upplever Jesus saker som är djupt och mörkt mänskliga: sorg, ångest, rädsla. Saker som också du och jag kan känna eller ha känt, kanske rentav känner just nu. Då kan det vara gott att bli påmind om att Jesus vet exakt hur dessa saker känns. För Jesus var verkligen, förutom att han var Gud, också helt och fullt människa, och han vill vara dig nära och hjälpa dig, som också är helt och fullt människa. Också den här dagen.

Förbön

Gud, allt levandes Herre och försörjare, tack att du ser till alla våra behov. Tack för att ingenting av allt det som finns i våra liv varken är för stort eller för litet för dig. Tack för att din makt är större än det största som kan drabba oss, och tack för att din omsorg om oss är så stor att den inte bortser från ens det allra minsta som rör sig inom oss.

Vi ber dig denna morgon om ditt förbarmande och din närvaro, över och i våra liv, våra sammanhang och hela världen. Vi ber om en ökad

hunger bland människor efter det goda som du har att ge, och ber dig, Herre: mätta dem som kommer till dig. Välsigna och beskydda idag alla människor, alla goda tankar, ord och handlingar, min dag och mitt liv. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Han som kallar er är trofast, han skall åstadkomma det. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23-24, 28)

Torsdagens kväll.

Psalm 451 - "När över Kidrons bäck du går"

Bön

Käre Herre, du som för din kärleks skull aldrig upphör att söka mig, låt mig för en stund få bli funnen av dig, och hjälp mig nu att lyssna, så att du kan tala. *Amen.*

Bibelläsning – Matteusevangeliet 26:47-75

"Medan han ännu talade kom Judas, en av de tolv, och med honom en stor folkhop med svärd och påkar, utsänd av överstepräster och folkets äldste. Förrädaren hade kommit överens med dem om ett tecken: "Den som jag kysser är det, grip honom." Han gick rakt fram till Jesus, hälsade honom med att säga rabbi och kysste honom. Jesus sade till honom: "Min vän, nu har du gjort ditt." Då gick de fram och grep Jesus och höll fast honom. En av dem som var med Jesus lyfte handen och

drog sitt svärd, och han slog till mot översteprästens tjänare och högg av honom örat. Då sade Jesus till honom: ”Stick tillbaka ditt svärd. Alla som griper till svärd skall dödas med svärd. Tror du inte att om jag bad min fader skulle han genast skicka mer än tolv legioner änglar till min hjälp? Men hur skulle då skrifterna kunna uppfyllas som säger att detta måste hända?” Vid samma tillfälle sade Jesus till folkhopen: ”Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar för att fångsla mig. Var dag satt jag i templet och undervisade utan att ni grep mig. Men allt detta har skett för att profeternas skrifter skall uppfyllas.” Då övergav alla lärjungarna honom och flydde. De som hade gripit Jesus förde honom till översteprästen Kajafas, där de skriftlärda och de äldste hade samlats. Petrus följde efter på avstånd, ända till översteprästens palats. Där gick han in på gården och satte sig bland tjänarna för att se hur det skulle sluta. Översteprästerna och hela rådet sökte få fram något falskt vittnesmål mot Jesus så att de kunde döma honom till döden, men de lyckades inte trots att det uppträdde många falska vittnen. Till sist trädde det fram två som påstod att han hade sagt: ”Jag kan riva ner Guds tempel och bygga upp det igen inom tre dagar.” Då reste sig översteprästen och frågade: ”Har du inget att svara på deras beskyllningar?” Men Jesus teg. Och översteprästen sade: ”Jag besvär dig vid den levande Gudens namn att säga oss om du är Messias, Guds son.” Jesus svarade: ”Du har själv sagt det. Men jag säger er: efter detta *skall ni få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens moln.*” Då slet översteprästen sönder sina kläder och sade: ”Han har hädat. Vad skall vi nu med vittnen till? Ni har själva hört hädelsen. Vad säger ni?” De svarade: ”Han förtjänar döden.” Då spottade de honom i ansiktet och slog honom, och några gav honom örfilar och sade: ”Visa att du är en profet, Messias: vem var det som slog dig?” Petrus satt ute på gården. En tjänsteflicka kom fram till honom och sade: ”Du var också tillsammans med Jesus från Galileen.” Men han förnekade det inför alla och sade: ”Jag förstår inte vad du talar om.” Han gick ut i porten, och där var det en annan kvinna som såg honom, och hon sade till dem runt omkring: ”Han där var tillsammans med Jesus från Nasaret.” Han förnekade det på nytt och svor på det: ”Jag känner inte den mannen.” Strax efteråt kom de som stod där fram till Petrus och sade: ”Visst är du också en av dem. Det hörs på talet.” Då svor han och bedyrade: ”Jag känner inte den mannen.”

I samma ögonblick gol en tupp. Då kom Petrus ihåg vad Jesus hade sagt: ”Innan tuppen gal skall du ha förnekat mig tre gånger”, och han gick ut och grät bittert.”

Betraktelse

Också nu på skärtorsdagens kväll blir det en längre bibelläsning än vanligt, för att allting av det viktiga som händer dessa dagar ska komma med och bli läst. Det är nu natten innan långfredagen, Jesu dödsdag. Han har hållit en sista måltid med sina vänner och instiftat nattvarden, så att gemenskapen mellan honom och hans lärjungar ska kunna bestå också i den nya tid som följer efter hans död och uppståndelse.

Sedan har de begett sig till Getsemane trädgård, där Jesus har bett och lärjungarna har somnat. Den här natten blir det allvar av alla de planer som Jesu fiender har smitt mot honom. I natten kommer lärjungen Judas till trädgården där han vet att Jesus är; med sig har han en folkhop och några soldater. Jesus grips och förs till översteprästens palats inne i staden, där de skriftlärda och folkets äldste har kallats in, trots att det är mitt i natten. De vill att problemet Jesus ska lösas så snabbt och så obemärkt som möjligt. Jesus förhörs och förnedras.

Men samtidigt händer det något på gården utanför. Dit har Petrus sökt sig, vågat sig ända hit, för han har ju lovat att aldrig överge sin mästare, det läste vi om i morse. På gården finns många människor, tjänare till dem som kallats till det nattliga mötet inne i palatset. När Petrus känns igen av några av dessa händer det som Jesus förutsade, också det i texten vi läste i morse: Petrus hinner med att förneka Jesus tre gånger innan tuppen gal (se Matt 26:30-35). Och när tuppen väl gjort det, minns Petrus orden från Jesus, och han lämnar palatsgården, bittert gråtande.

Det är intressant att tänka på, att när Jesus dött och uppstått, då sänder han ut sina lärjungar att berätta det glada budskapet om vad han har gjort, för att alla människor ska få chansen att ta emot det och få leva i trons levande relation med Gud och honom. Då kommer Petrus och de andra att berätta för människor om allt det som sedan skrivs ner i evangelierna och då inte minst om påskens händelser. Dit hör även berättelsen om hur Petrus förnekar att han kände Jesus.

Petrus kommer alltså, när han senare predikar för människor om Jesus, också att berätta om hur han själv förnekade honom. Och det påminner

oss om något mycket viktigt: att kristen tro inte handlar om vad du eller jag har gjort eller förmått för Gud, utan om att Gud själv i Jesus Kristus gav sitt liv för oss. Kristen tro är inte en tro på vår egen förmåga att älska Gud och göra allt rätt för honom. Kristen tro är en tro på att Jesus, i sin ofattbara kärlek till oss, gjorde det som bara han kunde och att Gud har makten att till och med använda sig av våra misstag och nederlag för att visa sin kärlek och förklara för människor vem han är. Det gällde för Petrus, och det gäller också för dig och mig, också den här dagen.

Förbön

Käre Gud, tack för den här dagen och för det som den innebär. Tack att du blev människa för vår skull, tack att du vet, verkligen vet, hur vi har det, du som själv har varit människa som vi. Tack att ingenting är omöjligt för dig, och att du till och med kan använda dig av våra svagheter och nederlag för dina goda syften, när vi låter dig göra det.

Också denna kväll ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld. Kalla på hela din mänsklighet, dra oss alla in i en djupare gemenskap med dig, redan i denna världen och i denna tiden. Trösta de ledsna och oroliga, skänk dem som nu ska sova kvällens frid, hela de sjuka, och visa för dem som i natt ska vara vakna att du bär, också i nattens timmar. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Fredagens morgon.

Psalm 452 - ”O Jesu kär, vad har väl du förbrutit”

Bön

Gud, du kallar oss till att vara dina tjänare och till att lyssna till din röst. Hjälp mig att idag tjäna dig, och att just nu bli stilla inför och uppmärksam på det som du vill säga. *Amen.*

Bibelläsning – Matteusevangeliet 27:1-44

”På morgonen beslöt alla överstepräster och folkets äldste att försöka få Jesus avrättad. De lät binda honom, förde bort honom och överlämnade honom åt Pilatus, ståthållaren. När Judas, som hade förrätt honom, såg att Jesus blivit dömd, ångrade han sig. Han lämnade tillbaka de trettio silvermynten till överstepräster och de äldste och sade: ”Jag har syndat och förrätt oskyldigt blod.” De svarade: ”Vad angår det oss? Det är din sak.” Då kastade han in pengarna i tempelhuset och gav sig av därifrån och gick bort och hängde sig. Överstepräster tog pengarna och sade: ”Det går inte att lägga dem i offerkistan, eftersom det är blodspengar.” Och de beslöt att i stället köpa Krukmakaråkern till begravningsplats för främlingar. Därför heter denna åker ännu i dag Blodsåkern. Så uppfylldes det som sagts genom profeten Jeremia: *De tog de trettio silvermynten, priset på den prissatte, honom som några israeliter bestämde priset på, och gav dem i betalning för Krukmakaråkern, så som Herren hade befallt mig.* Jesus ställdes nu inför ståthållaren. Denne frågade honom: ”Du är alltså judarnas kung?” Jesus svarade: ”Du själv säger det.” Och när han anklagades av överstepräster och de äldste svarade han inte. Då sade Pilatus till honom: ”Hör du inte vad de beskyller dig för?” Men han svarade inte på en enda fråga, och ståthållaren blev mycket förvånad.

Vid högtiden brukade ståthållaren frige en fånge efter folkets önskan. Det fanns just då en känd fånge som hette Jesus Barabbas. När folket nu var samlat frågade Pilatus: ”Vem vill ni att jag skall frige, Jesus Barabbas eller den Jesus som kallas Messias?” Han visste att det var av avund mot Jesus som man hade utlämnat honom. Medan han satt på domartribunen fick han detta bud från sin hustru: ”Du skall inte ha med den där rättfärdige mannen att göra. Jag har haft mardrömmar i natt för hans skull.” Men överstepräster och de äldste övertalade folket att begära Barabbas fri och få Jesus dödad. Ståthållaren sade nu till dem: ”Vilken av de båda vill ni att jag skall frige?” De svarade: ”Barabbas.” Pilatus frågade: ”Vad skall jag då göra med den Jesus som kallas Messias?” Alla

svarade: ”Han skall korsfästas!” Han frågade: ”Vad har han gjort för ont?” Men de ropade ännu högre: ”Han skall korsfästas!”

När Pilatus såg att ingenting hjälpte utan att oron bara blev värre, tog han vatten och sköljde sina händer inför folket och sade: ”Jag är oskyldig till den här mannens blod. Detta får bli er sak.” Men hela folket ropade: ”Hans blod må komma över oss och våra barn.” Då frigav han Barabbas, men Jesus lät han prygla och utlämnade honom sedan till att korsfästas. Då förde ståthållarens soldater Jesus till residenset och samlade hela vaktstyrkan omkring honom. De tog av honom kläderna och hängde på honom en röd soldatkappa och vred ihop en krans av törne och satte den på hans huvud och stack en käpp i högra handen på honom. Sedan föll de på knä för honom och hånade honom och sade: ”Leve judarnas konung.” De spottade på honom och tog käppen och slog honom i huvudet. Och när de hade hånat honom tog de av honom kappan och satte på honom hans egna kläder och förde bort honom för att korsfästa honom. På vägen ut träffade de på en man från Kyrene vid namn Simon, och honom tvingade de att bära hans kors. När de kom till ett ställe som kallas Golgota, vilket betyder Skallen, gav de honom vin att dricka, blandat med galla. Han smakade på det men ville inte dricka. När de hade korsfäst honom delade de upp hans kläder genom att kasta lott om dem, och sedan slog de sig ner där och vaktade honom. Ovanför hans huvud hade de satt upp anklagelsen mot honom som löd: Detta är Jesus, judarnas konung. Samtidigt med honom korsfästes två rövare, den ene till höger och den andre till vänster om honom. De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet och sade: ”Du som river ner templet och bygger upp det igen på tre dagar – hjälp dig själv nu, om du är Guds son, och stig ner från korset.” Översteprästerna, de skriftlärda och de äldste gjorde också narr av honom och sade: ”Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Han är Israels kung, nu får han stiga ner från korset, så skall vi tro på honom. *Han har satt sin lit till Gud. Nu får Gud rädda honom, om han bryr sig om honom.* Han har ju sagt att han är Guds son.” På samma sätt blev han skymfad av rövorna som var korsfästa tillsammans med honom.”

Betraktelse

Den här dagen är en särskild dag. Därför är också den här morgonens text lång. Idag är den dag då allt det goda som hör den kristna tron till, allt det som Jesus har sagt om Guds rike, alla de tecken och under han har gjort, alla de löften som han har gett till dem som kommer till honom, allt det ser ut att sluta i nederlag. Sedan, två dagar senare, visade det sig att så inte var fallet, men just den här dagen, verkar det så. Och just den här dagen är också en dag fylld av lidande, men ett lidande som inte var förgäves, för det skedde för din och min skull, med dig och mig i åtanke. På så sätt fanns vi med den där dagen, och därför är det gott om vår tanke den här dagen, går till den där dagen. För vi var med redan då. Jag har en bild av att den här dagen var en särskild dag på ett annat sätt för, låt säga, några decennier sedan. Äldre släktingar till mig har berättat om sin barndoms långfredagar: allt var stängt, man fick inte vara ute och leka eller knappt göra någonting. Man skulle vara stilla. Jag tänker mig att detta var för att människor skulle ges tillfälle till att fundera över det som skedde på Golgata för så länge sedan. Hur som helst ser det ut på ett annat sätt idag, även om mycket just det här året är stängt och dämpat. Kanske är det så att du idag, trots att ganska mycket är öppet, får en stund över till att fundera, till att tänka på något särskilt. Då vill jag ge dig något att fundera över. Unna dig själv att ta den tiden. En sak att tänka särskilt på är att den här dagen ägde rum för just din skull. Det var av den anledningen som Gud blev människa i Jesus Kristus, och led och dog. Det skedde för din och min skull, och för alla människors skull. Och alla som vågar närma sig Jesus, komma till honom, får del av detta, av frid i detta livet och av hopp inför det komma. Och många gör det, men: om det bara var du i hela världen som blev Jesus enda lärjunge, så skulle Jesus lida och dö i alla fall. Han skulle gå i döden bara för dig. Så mycket älskar han dig.

En annan sak att tänka på är att hos Gud finns förlåtelse för allting. Till och med Judas hade fått det, om han hade tagit sin skuld och kommit med den till Jesus och bett om förlåtelse. Han försökte bära det som han inte orkade bära. Gör inte det. Gå med det till Gud istället, för han förlåter alla som med uppriktigt hjärta kommer till honom.

En sista sak du kan tänka på är att precis som Jesu lidande hade en mening, nämligen din och min frälsning, så kan också ditt och mitt

lidande få en mening. Lidande i sig är meningslöst, och vi kan då lätt gå till Gud, även om vi inte brukar göra det, och fråga honom: *Varför*. Det finns det sällan svar på, eftersom Gud inte är allt lidandes ursprung. Däremot är Gud så vis och allsmäktig, att han av vårt lidande kan skapa något gott, både för oss själva och för andra. Därför kunde en bättre fråga till honom i vårt lidande vara: *Gud, vad vill du göra av det här?*

Unna dig, även om inte allt är stängt, att idag meditera och upptäcka något mer av Guds kärlek, Guds förlåtelse och Guds möjligheter. För Gud vill uppenbara något mer av allt detta för dig, också den här dagen.

Förbön

Käre herre, också den här dagen, kanske särskilt den här dagen, är det gott att få prisa dig och att få vara din. Käre Jesus, tack att du led och dog för mig och för alla dem som vill komma till dig. Och tack för att, om jag hade varit den ende som kom till dig, så hade du gjort det du gjorde iallafall. Tack också för att du är möjligheternas Gud och en Gud som förlåter.

Vi ber också den här dagen om din närvaro i och ditt förbarmande över den här världen. Kom särskilt, käre Herre, till alla som i sina liv och sina arbeten tjänar andra. Kom med glädje och kraft till alla som på något sätt ger av sig själva till andra människor. Välsigna alla goda tankar, gärningar och ord, också hos oss, också idag. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus, som offrade sig för våra synder för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsåldern, efter vår Guds och faders vilja. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen. (Gal 1:3-5)

Fredagens kväll.

Psalm 270 - ”När ingen ljusning alls jag finner.”

Bön

Käre Far, du som ger den frid som ingenting annat kan ge, kom med den friden nu, och med uppmärksamhet på din närvaro och på vad du vill säga. I Jesu namn. Amen

Bibelläsning – Matteusevangeliet 26:47-75

”Vid sjätte timmen föll ett mörker över hela jorden, och det varade till nionde timmen. Vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: ”*Eli, Eli, lema sabachtani?*” (vilket betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?). Några som stod där hörde det och sade: ”Han ropar på Elia.” En av dem sprang genast bort och tog en svamp, fyllde den med surt vin och satte den på en käpp för att ge honom att dricka. Då sade de andra: ”Låt oss se om Elia kommer och hjälper honom.” Men Jesus ropade än en gång med hög röst och gav upp andan. Då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner, jorden skakade och klipporna rämnade, och gravarna öppnade sig. Många kroppar av avlidna heliga uppväcktes, och efter hans uppståndelse lämnade de sina gravar och gick in i den heliga staden och kunde ses av många. När officeren och de som bevakade Jesus tillsammans med honom såg jordbävningen och det andra som hände, greps de av stark fruktan och sade: ”Den mannen måste ha varit Guds son.” Där var också många kvinnor som stod längre bort och såg på. De hade följt med Jesus från Galileen för att tjäna honom, och bland dem var Maria från Magdala och Maria som var Jakobs och Josefs mor och modern till Sebedaios söner. På kvällen kom en rik man från Arimataia som hette Josef och som också han hade blivit lärjunge till Jesus. Josef gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Pilatus gav då order om att den skulle utlämnas, och Josef tog kroppen, svepte den i rent linnetyg och lade den i den nya grav som han hade låtit hugga ut åt sig i berget. Sedan rullade han en stor sten för ingången till graven och gick därifrån. Maria från Magdala och den andra Maria var där och satt mitt emot graven. Nästa dag – det var dagen efter förberedelsedagen – gick översteprästerna och fariseerna tillsammans till Pilatus och sade:

”Herre, vi har kommit att tänka på att när den där bedragaren ännu var i livet sade han: ’Efter tre dagar skall jag uppstå.’ Ge därför order om att graven bevakas under tre dagar, så att inte hans lärjungar kommer och rövar bort honom och sedan säger till folket att han har uppstått från de döda. Då blir det sista bedrägeriet värre än det första.” Pilatus svarade: ”Ni får en vaktstyrka. Gå och bevaka graven så gott ni kan.” De gav sig i väg och skyddade den genom att försegla stenen och sätta ut vakterna.”

Betraktelse

I den här kvällens andakt läser vi om Jesu död och begravning. Det är långfredagens kväll. På eftermiddagen, vid *nionde timmen*, omkring klockan tre, dör Jesus. Förhänget i templet brister i två delar, vilket på ett djupare plan betyder: det som skiljt Gud och människor åt finns inte längre. Genom det som Jesus gjorde på korset är vägen till gemenskap med Gud öppen för alla som tar emot det. Redan nu och än mer sedan.

Den tidigare okände lärjungen Josef från Arimataia blir den som tar hand om Jesu begravning. Precis som i morse, då vi läste om hur den helt okände Simon från Kyrene bar Jesu kors, träder den här kvällen en tidigare okänd fram och låter sig tas i bruk av Gud. Så arbetar Gud fortfarande. Ännu idag vill han ta nya människor i bruk för sina syften. Även dig, om du tycker dig vara en sådan.

Det finns ett uttryck som heter: ”repetition är kunskapens moder.” Det uttrycket betyder väl ungefär, att om man verkligen ska lära sig och försöka förstå någonting, behöver man höra det många gånger. Så är det också när det kommer till kristen tro: det finns vissa saker som vi alltid kan förstå lite bättre, lite djupare, och därför är det något gott om vi får höra dessa saker igen och igen.

En sådan sak, det är att kristen tro inte först och främst handlar om vad vi gör eller inte gör för att vi tror på Gud. Det handlar om vad Gud har gjort för oss och att vi kan ta till oss det och lita på det. Det är det som kallas tro, att låta sitt liv bli ett svar på det som Gud har gjort. Vad det är, är bland annat det som händer den här dagen och kvällen, och som vi läser om i texten ovan: Att Jesus lider och dör *för vår skull*. Och att svara på det, gör vi framför allt genom att med vårt hjärta lita på att det är sant, att tro på det. Inte för att det är rimligt, utan för att det är sant.

En annan sådan sak är att Gud i Jesus Kristus blev människa, verkligen helt och fullt människa. Också det ser vi i den här kvällens bibelläsning. Där på korset ropar Jesus ut orden *Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig*. Jesus som själv var Gud och ett med Fadern (Se t.ex. Joh 10:38; 14:10-11), var också helt och fullt människa, han var förmögen att känna såsom också du och jag kan känna – till och med gudsövergivenheten.

Orden som Jesus ropar ut kommer ifrån Psaltarens psalm 22. Det är viktigt att veta att Bibeln innehåller också sådana ord. Gud överger aldrig, men vi kan uppleva tillvaron som att det är det som sker. Det vet Gud. Därför finns i hans Ord också ord för den stunden. Och det i sig, visar att Gud aldrig överger. Men vi kan uppleva att han gör det, precis som människan Jesus gjorde det.

Men i psalmen som Jesus ropar ut, Psaltaren 22, så händer det något: det vänder. Läs psalmen i sin helhet, så ser du att det gör det. Så är det också med annat: Det som sker på långfredagen, som ser ut att sluta i nederlag, det vänder till det totalt motsatta på påskdagens morgon. Där är vi inte än, men Gud är fortfarande med, också den här dagen.

Förbön

Käre Far, du som aldrig överger någon ända människa, men som ger oss ord i ditt Ord till att uttrycka även det, tack att du ser till hela vårt jag och vet allt vad kan tänka och känna. Herre, vi ber dig, hjälp oss också den här dagen och den här kvällen att leva i och att förstå din närhet.

Käre far, låt oss få gå till vila under ditt beskydd denna natt. Förbarma dig över hela din värld, grip in i allt det som nu sker. Kom med din frid till alla som är rädda och oroliga, kom med helande till de sjuka, kom med kraft och vishet till de vårdande. Gör dig känd för dem som inte känner dig, dra dem till dig med din kärleks band. Låt din välsignelse och frid vila över oss ikväll, inatt, imorgon och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus, som offrade sig för våra synder för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsåldern, efter vår Guds och faders vilja. Hans är härligheten i evigheters evighet, *Amen.* (Gal 1:3-5)

Lördagens morgon.

Psalm 93 - ”Jesus, Guds Son, träd in i denna skara.”

Bön

”Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*”

Bibelläsning – Hebréerbrevet 2:7-9

”En liten tid lät du honom vara ringare än änglarna, men med härlighet och ära krönte du honom, allt lade du under hans fötter”. När han lade allt under honom gjorde han inget undantag: allt skulle läggas under honom. Ännu ser vi inte att allt har lagts under honom. Men vi ser att Jesus, som en liten tid var ringare än änglarna, nu är krönt med härlighet och ära därför att han led döden. Genom Guds nåd skulle det komma alla till godo att han fick möta döden.”

Betraktelse

Hebreerbrevets författare visar i de första kapitlen att Jesus egentligen är mycket mer och högre än Guds änglar, och även större än Mose, genom vilken Gud gjorde hebreerna (Israels folk) till sitt förbundsfolk. Men han medger att Jesus under sina år på jorden var lägre än änglarna, levde mer begränsat och torftigt, med andra ord mänskligt, jämfört med livet nära Gud, ”i Himlen”.

Aposteln Paulus formulerar detta i kort, hymnisk form i Filipperbrevet 2: ”Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares [slavs] gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på

jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är Herre, Gud Fadern till ära (v. 6-11).”

Att bli människa var ett ofantligt kliv neråt för Jesus (som är Guds Son), ungefär som om vi kunde krympa ihop och bli en av de platta grå insekter man hittar under stenar, - av kärlek till dem, för att kunna rädda dem. Dessutom gick han ännu längre ner för vår skull, och dog frivilligt i förnedring och smärta. Där segrade han över allt ont, och vi går fria.

Förbön

Käre Herre, himmelske Fader, tack att du lät din Son bli människa som vi, för att komma oss nära. Vi ber idag om en större och påtagligare närvaro av dig, i världen och hos oss själva. Tack för att du aldrig slutar söka, aldrig slutar kalla på oss, aldrig ger upp om någon enda av oss.

Inför den här dagen ber vi dig också om ditt ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre tack att du ser, att du vet om allt som rör sig omkring oss och inom oss. Herre, tack också att du hela tiden drar oss närmre dig. Hjälp oss att inte hålla emot. Hjälp oss att bli stilla och låta oss bli funna av dig. Led oss idag till människor och sammanhang där du genom oss vill gripa in. Led oss idag också på vägen som leder allt närmre dig. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Bengt Holmberg

Lördagens kväll.

Psalm 190 - ”Bred dina vida vingar”

Bön

”Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*”

Bibelläsning – Psaltaren 8:4-7

”När jag ser din himmel, som dina fingrar format, månen och stjärnorna du fäste där, vad är då en människa att du tänker på henne, en dödlig att du tar dig an honom? Du gjorde honom nästan till en gud, med ära och härlighet krönte du honom. Du lät honom härska över dina verk, allt lade du under hans fötter.”

Betraktelse

Denna psalm är en hyllning till Gud för att han skapat människan så underbar att hon kan fylla uppgiften att vara skapelsens krona (”härska över dina verk”). De bibliska skapelseberättelserna i 1 Mos. 1 och 2 framställer Guds skapelse som en process, där varje steg (”dag”) är ett steg uppåt mot målet, som är människan som Guds avbild. Människosläktet har fått mest gåvor och mest ansvar av jordens levande varelser. Hon vet mer, har en mer omfattande planeringshorisont, större förmåga till analys och insikt, och kan samarbeta med andra. Den största gåvan är ändå att hon kan upptäcka Gud och låta sitt liv bli en dialog med Skaparen. Då och först då får livet den mening det skulle ha, och människan kan beskrivas som ”nästan en gud”, eller ett ”Guds barn”.

Men till Gudsligheten hos människan hör hennes fria vilja. Hon är mer än en biologisk automat, en instinktdriven varelse som bara gör det den måste. Hon kan tala med Gud, lära känna vad han vill, men hon måste inte. Vi kan säga ja till Gud, men också nej. Väljer vi det senare stannar vi i växten, skadar oss själva och missar målet med att vara människa.

En enda har helt förverkligat människolivets möjligheter och syfte, Jesus från Nasaret. Men vi kan s.a.s. låna liv av eller byta liv med honom. Han tar vårt fulaste och onda, vi får hans helighet och barnskap hos Gud. Också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, gode Fader, tack att du skapat oss människor till gemenskap med dig, tack att vi får vara dina barn. Tack att du i Jesus Kristus har gett oss en räddare och förebild. Nu ber vi dig: låt oss få känna mer av din

närvaro i våra liv, hjälp oss att växa och bli dem vi är ämnade till att bli. Dra oss närmre dig och forma oss efter din vilja.

Vi ber denna kväll åter om ditt förbarmande över din värld och allt som du skapat. Grip in i vår värld, hjälp oss att vårda och förvalta din skapelse och tjäna dig i allt. Vi ber särskilt om ditt förbarmande över de sjuka och de döende, kom till dem, var dem nära. Hjälp oss att leva för dig så länge vi lever, idag, imorgon och alla dagar. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Bengt Holmberg

Söndagens morgon.

Psalm 743 - ”Var glad, för Kristus lever.”

Bön

Himmelske Fader, livets Herre, du som denna dag har uppväckt din Son från de döda, jag ber dig: ge nu mig, som kommit till dig, stillhet och uppmärksamhet, låt mig få höra ett ord av liv från dig. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 28:1-20

Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se på graven. Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den. Hans utseende var som blixten och hans kläder vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda. Men ängeln sade till kvinnorna: ”Var inte

rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg. Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: 'Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.' Nu har jag sagt er detta." De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar. Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom. Men Jesus sade till dem: "Var inte rädda. Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galileen. Där skall de få se mig."

Medan de var på väg kom några ur vaktstyrkan in till staden och berättade för översteprästerna om allt som hade hänt. Dessa överlade med de äldste, och sedan gav de soldaterna en stor summa pengar och sade till dem: "Säg att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan ni sov. Om ståthållaren får höra detta skall vi tala med honom så att ni inte behöver oroa er." Soldaterna tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Så vann detta rykte spridning bland judarna ända till denna dag.

De elva lärjungarna begav sig till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom, men några tvivlade. Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

Betraktelse

Kristus är uppstånden, ja, han är sannerligen uppstånden från de döda! Glad Påsk vill jag önska dig som läser detta! Nu är det verkligen, äntligen, en *glad* påsk, för nu har Kristus uppstått, Gud har besegrat döden.

Nu är det verkligen påsk, nu har vi fått följa Jesus hela vägen från intåget i Jerusalem, till den sista måltiden och nattvardens instiftande och förräderiet på skärtorsdagen, till lidandet, smärtan och döden på långfredagen, och till uppståndelsen och segern nu på påskdagens morgon. Påskens cirkel är sluten, och slutet är gott, verkligt gott.

Under dessa dagar och allt som händer under dem, blir det särskilt tydligt vem Gud är. Det som hänt under skärtorsdagen och långfredagen visar

på Guds kärlek till och omsorg om oss. Inte ens döden är en för stor uppoffring när Gud visar vad han är beredd att göra för oss människor. Men det som sker på påskdagen visar först och främst på två andra aspekter av vem Gud är, hans makt och hans trofasthet. Död och ondska besegras när döden inte tillåts behålla Jesus i sitt grepp. Där visar sig Guds makt. Trofastheten visar sig på två ställen i den här morgonens text: dels genom ängelns ord om att Jesus *har uppstått, så som han sade*, dels genom löftet allra sist i dagens text, att han är med *alla dagar till tidens slut*. Jesus håller vad han lovar, och han lovar att vara med oss, alltid. Påskens alla händelser visar tillsammans att Gud inte bara har kärlek och omsorg som han vill visa oss, de visar också, och minst lika mycket, att Gud har makten att gripa in och att förändra, och att han också gör det. Gud inte bara vill väl, han förmår och handlar också. Det gäller även när det kommer till dig och mig, och också den här dagen.

Förbön

Käre Himmelske Fader, du som är Herre över liv och död, tack att ingenting, varken liv eller död, kan skilja oss från din kärlek. Den här dagen ber jag dig om glädje över din uppståndelse och seger, om glädje och frid mitt i allt det som nu är och sker. Hjälp mig idag att se dig verka, att känna din omsorg, och att lita på din trofasthet.

Kom den här dagen med uppståndelsens glädje till alla som idag firar din seger över död och ondska. Du som besegrade döden, kom med nytt liv och helande till de sjuka, välsigna det goda, beskydda oss ifrån det onda. Kom till dem som ropar efter dig, stilla vår längtan och släck vår törst efter dig och din kärlek, idag och alla dagar. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Söndagens kväll.

Psalm 152 - ”Kristus lever, underbara ord”

Bön

Herre, kom till oss. Tala ord till oss som vi just nu behöver. Kom med ditt ljus, kom med din sanning. *Amen.*

Bibelläsning – Matteusevangeliet 28:1-20

”Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se på graven. Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den. Hans utseende var som blixten och hans kläder vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda. Men ängeln sade till kvinnorna: ”Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg. Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: ’Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.’ Nu har jag sagt er detta.” De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar. Då kom Jesus emot dem och hälsade dem, och de gick fram, grep om hans fötter och hyllade honom. Men Jesus sade till dem: ”Var inte rädda. Gå och säg åt mina bröder att bege sig till Galileen. Där skall de få se mig.”

Medan de var på väg kom några ur vaktstyrkan in till staden och berättade för överstepräster om allt som hade hänt. Dessa överlade med de äldste, och sedan gav de soldaterna en stor summa pengar och sade till dem: ”Säg att hans lärjungar kom under natten och rövade bort honom medan ni sov. Om ståthållaren får höra detta skall vi tala med honom så att ni inte behöver oroa er.” Soldaterna tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Så vann detta rykte spridning bland judarna ända till denna dag.

De elva lärjungarna begav sig till Galileen, till det berg dit Jesus hade befallt dem att gå. När de fick se honom där föll de ner och hyllade honom, men några tvivlade. Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och

gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.””

Betraktelse

Än en gång Glad Påsk till dig som läser detta, en verkligt glad påsk, för Kristus är uppstånden, nu är det verkligen en *Glad* påsk! Precis som i morse läser vi Matteusevangeliets beskrivning av vad som händer på påskdagens morgon vid den tomma graven och av Jesu möte med sina lärjungar uppe i Galileen. Nu ikväll ska vi särskilt stanna upp inför de sista versarna i denna läsning, som beskriver mötet mellan den uppståndne Jesus och hans lärjungar och vad som då händer. För de versarna visar på något annat som är mycket viktigt den här dagen, vid sidan om att Jesus har uppstått.

Jesus talar om den makt som har givits honom, *all makt i himlen och på jorden*. Därför, fortsätter Jesus, ska lärjungarna gå ut och bli fler. Jesus har alltså åt sina lärjungar överlämnat uppgiften att låta fler få höra de underbara nyheterna om vem han är och vilket ärende han har, och så själva bli lärjungar till honom. Det som Jesus själv gjort under sin fysiska tid på jorden, att berätta om och sprida Guds rike genom både ord och handling, överlåter han alltså åt oss som är hans lärjungar att göra, också nu i den här tiden. Viktigt är dock att påpeka att vi som är lärjungar *inte* ska göra dem vi möter till våra egna lärjungar, utan till lärjungar *till Jesus*.

Detta sker genom att döpa människor och lära dem alla de bud som Jesus har gett. Det betyder: Det Jesus säger, det ärende och budskap som han har till människor, det har anförtrotts dem som hört det och tagit det till sig att föra vidare. Det Jesus säger till lärjungarna och människorna som samlades kring honom, det har vi som är hans lärjungar idag fått i uppdrag att förmedla vidare till fler, så att också de kan bli lärjungar. Då finns mycket vi kan säga, och mycket vi kan göra. Framöver ska vi dyka ner i något av allt detta som Jesus sagt, som han har fått säga till oss och åter vill säga andra genom oss. Idag nöjer vi oss med att konstatera: du och jag har fått uppdraget att berätta om Jesus så att fler kan få bli hans lärjungar, och vi har fått det uppdraget för att Jesus har dött och uppstått för hela den mänsklighet som han älskar, och för att *all makt i himlen och på jorden* har getts till honom. Det gäller också den här dagen.

Förbön

Käre Gud, gode Fader, du som är Herre över himmel och jord, liv och död, det som varit, det som är, och det som kommer. Vi tackar dig för din Sons uppståndelse och hans seger över död och ondska. Vi tackar dig också för uppdraget att göra skaran av lärjungar större. Tack för förtroendet att få berätta om dig. Inspirera och hjälp oss i det uppdraget, och bevara oss ifrån att samla lärjungar till oss själva.

Också denna kväll och natt ber vi om ditt förbarmande och ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre, grip in där sjukdom, död, smärta, ångest och allt annat som inte är av dig råder och brer ut sig. Besök din mänsklighet och dina barn på ett nytt och fördjupat sett i denna tid, du som har det och är den som vi behöver. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och välsignelse över dig i ditt andaktsliv.